

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: RÆVEJAGT

Citation: Aakjær, Jeppe: "RÆVEJAGT", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid64128.pdf> (tilgået 14. april 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

RÆVEJAGT .

☒ "Aahej, Hr. Mikkel, nu har jeg dig,
nu skal din Røver skydes!
For Kyllingrov og for Lammesteg
skal nu din Pels mig ydes.

☒ Jeg fattes bare din røde Hud
blandt alle de Rævepelse,
hvormed jeg forer et Bryllupsskrud,
en Kaabe fin til min Else." -

56

☒ Og hastig brænder vor Skytte løs,
blandt Bakkerne drøner Knaldet.
Hr. Mikkel bliver en Kjende nervøs
ved Haglenes Smælden i Faldet.

☒ Men Mikkel smutter i Bakken brat,
han vil saa nødig skydes;
langt hellere da en Vinternat
med Sulten i Graven brydes.

☒ Den Skytte rusker med øvet Haand
i Lyngens knudrede Ranker;
af dem og af Vidjens vege Vaand
et Læs for Hulen han sanker.

☒ "Aahaa! god Mikkel, giv bare Tid,
nu skal du ej længer fryse!"
Den Røg sig breder saa fed og hvid
og bringer vor Ræv til at nyse.

☒ Den trygge Skytte ved Hullet blev,
han huskede ikke, Taaben:
det maatte være en daarlig Ræv,
der ej holdt en Bagdør aaben.

☒ Mens Ilden spraged af al sin Magt
og slikked om Rævens Køje,
og Røgen slog gennem Hulens Tragt
og sved i hans snedige Øje,

☒ Hr. Mikkel gennem sin nordre Port
fortrak for den sviende Flamme;
den snilde Mester havde just gjort
hin Løngangsdør for det samme.

☒ Men da han naaed et Bakkenæs
og saa den Røg opstige,
han skar sit allerfiffigste Fjæs
og vendte sig som for at sige:

57

☒ "Ja driv du kun dit golde Stræv
og riv i Rævlingens Buske;
et Faar har aldrig luret en Ræv,
saa længe da jeg kan huske.

☒ Jeg haaber, at baade jeg og du
skal slide Tiden med Helse,
om ogsaa du nødes en Gang endnu
at vente en Stund paa din Else."

1897.